

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Modely diakonské služby ve vybraných náboženských společnostech v ČR. Jejich přínosy a negativa pro praxi v Církvi adventistů sedmého dne.

Autor práce: Aleš KOCIÁN

Vedoucí práce: Dr. Ing. Alois KŘIŠŤAN, Th.D.

Oponent: Mgr. Ing. Zdeněk DEMEL, Th.D.

Formální stránka:

Práce má 62 stran textu. Seznam literatury čítá celkem 15 položek, z toho 6 jsou internetové zdroje. Překvapivě v seznamu chybí Bible, přestože je z ní v práci hodně citováno. Navíc v odkazech na biblické knihy nejsou užívány jednotné zkratky. Např. při odkazování na Matoušovo evangelium se setkáme jak s celým jeho názvem, tak s dvěma různými zkratkami: Mat i Mt. Podobně je tomu i u jiných biblických odkazů. V práci se vyskytuje poměrně velké množství pravopisných chyb, na str. 18 a 39 opakování vět a na str. 11 jsou chyby v úpravě textu. Jinak je úprava práce a její jazyková stránka dobrá.

Obsahová stránka:

Dá se říci, že práce má teoretickou a praktickou část. V té teoretické části (kapitoly 2 a 3) autor nejprve charakterizuje základní pojmy, diakonii a pastorační práci, jak je chápe Církve adventistů sedmého dne (CASD). Dlužno říci, že chápání diakonie se zde spíše blíží katolickému pojetí pastorační práce. Poté se autor zabývá pojetím diakonie a dalších pojmů v Bibli.

Praktickou část práce představují kapitoly 4 a 5. V kapitole 4 je nejprve podrobně popisována diakonie, jak je provozována v CASD, kterou autor práce zná z vlastní zkušenosti. V kapitole 5 je pak porovnávána diakonie ve vybraných církvích a náboženských společnostech. Srovnání je provedeno na základě dotazníku sestaveného autorem. Mezi vybrané církve a náboženské společnosti zde náleží: Římskokatolická církev, Českobratrská církev evangelická, Církve československá husitská, Svědkové jehovovi, Pravoslavná církev v českých zemích, Evangelická církev augsburského vyznání, Slezská církev evangelická augsburského vyznání, Křesťanské sbory, Apoštolská církev, Křesťanská společenství, Bratrská jednota baptistů, Jednota bratrská, Starokatolická církev v ČR, Federace židovských obcí v ČR a Církve Ježíš Krista svatých posledních dnů (Mormoni). K uvedenému srovnání je třeba říci, že se více jedná o srovnání péče o duchovní život členů než o diakonii. Ze srovnání mj. vyplývá, že duchovní péče je intenzivnější u menších církví, přičemž největší je v Jednotě bratrské a v Apoštolské církvi. Děje se v tzv. domácích skupinkách, přičemž Apoštolská církev tento model asi převzala od Jednoty bratrské. Srovnání také ukazuje, že chápání diakonie není u dotyčných církví a náboženských společností jednotné.

Šestou kapitolu práce autor nazval „Shrnutí a praktické náměty do praxe“. Autor zde správně píše o tom, že „evangelizace bez následné péče je polotovár“ a že je při církevní práci třeba udržovat obě složky v rovnováze. Podle názvu kapitoly bych však zde očekával, že autor shrne výsledky učiněného srovnání a nabídne tak čtenáři ucelený přehled o tom, v čem se modely diakonské služby v jednotlivých církvích a náboženských společnostech shodují a v čem se liší. Tak by to více odpovídalo nadpisu celé práce.

Závěr:

Práce představuje zajímavou stručnou srovnávací studii určitých stránek života a činnosti vybraných církví a náboženských společností. Škoda jen, že se autor v závěru práce nedržel důsledně výtčeného tématu. Ale i přes uvedené nedostatky práci doporučuji k obhajobě.

V Českých Budějovicích 18.05.2009.

Zdeněk Demel